

PAȘTE LINIȘTIT!

25.04.2019

Cu ocazia Sfintelor Sărbători vă dorim sănătate, bucurii, „lumină”, speranțe împlinite...

Paștele

Etimologie

Cuvântul Paști provine în limba română din forma bizantino-latină „Pastihae” a cuvântului de origine ebraică „Pasah” („a trecut”), poate moștenit de evrei de la egipteni.

Evreii numesc „Pesah” (Paște), sărbătoarea libertății sau a azimilor, sărbătoarea lor anuală în amintirea evenimentelor relatate în Biblie ale trecerii prin Marea Roșie și a eliberării lor din robia Egiptului, care se prăznuiește la 14 Nisan și coincide cu prima lună plină de după echinocțiul de primăvară.

Termenul ebraic de Paști a trecut prin forma lui aramaică - Paskha (folosită până azi în ebraică pentru a denumi Paștile creștine) în vocabularul creștin pentru că evenimentele istorice care sunt comemorate în sărbătoarea creștină, adică patimile, moartea și Învierea Domnului au coincis cu Paștele evreilor din anul 33.

Obiectul sau motivul Paștilor creștine a devenit cu totul altul decât al Paștilor evreilor, care fusese la vremea respectivă celebrat de Isus și apostoli, între vechea sărbătoare iudaică și cea creștină nefiind ulterior, după o parte din teologii creștini, altă legătură decât una de nume și de coincidență cronologică.

O altă interpretare, speculativă, bazată pe limbile greacă și latină, și răspândită în secolele trecute la catolici, a fost aceea de pascha - passione, de la passione - suferință (în greacă πάσχα - sufăr, πάσχει - suferă).

Unele limbi germanice numesc această sărbătoare după zeița Eostre: germană Ostern (das), germana superioară medievală: ?steren din vechea germană superioară: ?starun, ?star?n (formă la plural), engleză: Easter, dialect northumbrian: Eostre (în engleza medievală: ester, estre din engleza veche: ?aster, ?astre). Alte denumiri ale Zeiței Mame a fertilității, reînvierii și zorilor: Ostare, Ostara, Ostern, Eostra, Eostre, Eostur, Eastr, Eastur, Austron and Ausos). La greci, zeița era numită Eos iar la romani Aurora. Ambele denumiri, germană și engleză, provin din rădăcina indo-europeană aus - a străluci

Datele de Paști

1997 - 2037 în calendar gregorian

An Occidental Oriental

1997 30 martie 27 aprilie

1998 12 aprilie 19 aprilie

1999 4 aprilie 11 aprilie

2000 23 aprilie 30 aprilie

2001 15 aprilie

2002 31 martie 5 mai

2003 20 aprilie 27 aprilie

2004 11 aprilie

2005 27 martie 1 mai

2006 16 aprilie 23 aprilie

2007 8 aprilie

2008 23 martie 27 aprilie

2009 12 aprilie 19 aprilie

2010 4 aprilie

2011 24 aprilie

2012 8 aprilie 15 aprilie

2013 31 martie 5 mai

2014 20 aprilie

2015 5 aprilie 12 aprilie

2016 27 martie 1 mai

2017 16 aprilie
2018 1 aprilie 8 aprilie
2019 21 aprilie 28 aprilie
2020 12 aprilie 19 aprilie
2021 4 aprilie 2 mai
2022 17 aprilie 24 aprilie
2023 9 aprilie 16 aprilie
2024 31 martie 5 mai
2025 20 aprilie
2026 5 aprilie 12 aprilie
2027 28 martie 2 mai
2028 16 aprilie
2029 1 aprilie 8 aprilie
2030 21 aprilie 28 aprilie
2031 13 aprilie
2032 28 martie 2 mai
2033 17 aprilie 24 aprilie
2034 9 aprilie
2035 25 martie 29 aprilie
2036 13 aprilie 20 aprilie
2037 5 aprilie

Semnificație

Paștile reprezintă una dintre cele mai importante sărbători anuale creștine, care comemorează evenimentul fundamental al creștinismului, Învierea lui Iisus Hristos, considerat Fiul lui Dumnezeu în religiile creștine, în a treia zi după răstignirea Sa din Vinerea Mare. Data de început a Paștilor marchează începutul anului ecleziastic creștin. Există unele culte creștine care nu sărbătoresc Paștile.

Calculul datei de Paște.

Data celebrării Paștilor are la bază două fenomene astronomice: echinocțiul de primăvară și mișcarea de rotație a Lunii în jurul Pământului. Astfel, Paștile se serbează în duminica imediat următoare primei luni pline după echinocțiul de primăvară.

Durata

Paștile creștine au o durată de 40 de zile, cuprinse între sărbătoarea Învierii Domnului (prima duminică de Paști) și sărbătoarea Înălțării Domnului, care se celebrează la 40 de zile de la Înviere, într-o zi de joi. Primele 3 din cele 40 de zile pascale sunt zile de mare sărbătoare.

Cronologia sărbătorilor pascale

Sărbătoarea Paștilor este precedată de o lungă perioadă de post, în care se comemorează evenimentele premergătoare Învierii Domnului. Ultima săptămână din Postul Mare, numită Săptămâna Patimilor, începe în Duminica Floriilor, când se sărbătorește intrarea lui Iisus Hristos în Ierusalim, și se sfârșește în Sâmbăta Mare. Este săptămâna în care sunt comemorate patimile lui Iisus, răstignirea și moartea Sa din Vinerea Mare.

Obiceiuri de Paști

Cel mai răspândit obicei creștin de Paști este vopsirea de ouă roșii, a căror prezență este obligatorie pe masa de Paști, deși în prezent se vopsesc ouă și de alte culori (verzi, albastre, galbene etc.). În folclorul românesc există mai multe legende creștine care explică de ce se înroșesc ouă de Paști și de ce ele au devenit simbolul sărbătorii Învierii Domnului. Una dintre ele relatează că Maica Domnului, care venise să-și plângă fiul răstignit, a așezat coșul cu ouă lângă cruce și acestea au fost înroșite de sângele care picura din rănilor lui Iisus.

Cu ocazia sărbătorilor Pascale gospodinele prepară și alte mâncăruri tradiționale: pască, cozonac, drob.

În câteva sate făgărășene, în Lunea Luminată se sărbătorește cel mai harnic fecior din sat, prin obiceiul agrar Plugarul.

Bătrânii spun că din primul ou ciocnit în ziua de Paști trebuie să mănânce toți membrii familiei, pentru a fi întotdeauna împreună;

Dacă ai ciocnit un ou cu două gălbenușuri în prima zi de Paști, pregătește-te de nuntă. O vorbă veche din bătrâni spune că ai să te însori foarte curând;

În mai multe sate din Moldova, tradiția cere să ne spălăm pe față cu apa dintr-un vas în care au fost puse flori, bani și un ou roșu. Se zice că astfel vom fi rumeni precum oul roșu, bogați și sănătoși. Potrivit aceluiași obicei, cel care se spală ultimul din acest vas ia banii.

Bucovinenii ciocnesc ouăle încondeiate „cap cu cap” în prima zi de Paști. Abia din a doua zi ei le ciocnesc și „dos cu dos”.

În unele sate moldovenești se spune că cel al cărui ou nu se sparge de Paști își va găsi sfârșitul înaintea celuilalt. Pe de altă parte, dacă spargi oul, vei fi voinic tot anul.

O altă tradiție de pe malurile Prutului cere ca oul de Paști să fie mâncat, iar cojile să fie aruncate neapărat pe drum;

În Bucovina, fetele tinere merg la biserică în noaptea de Înviere și spală limba clopotului cu apă neînceptă. Apoi, în zori, fetele se spală pe față cu această apă fiindcă astfel le-ar face mai atrăgătoare pentru flăcăii din sat.

În mai multe zone din Moldova oamenii pun dimineața un ou roșu și unul alb într-un vas cu apă. Apoi se spală cu apa aceea se dau pe obraji cu cele două ouă, lăsând apoi câte o monedă în acel vas. Cei care fac astfel vor avea obraji rumeni și pielea albă precum cele două ouă, tot anul.

La întoarcerea acasă, cel care aduce Lumina Sfântă de la slujba de Înviere trebuie să facă o cruce din fum pe grinda ușii, pentru ca toată gospodăria să fie protejată de rele.

În multe sate din dreapta Prutului, tinerii iau toaca din biserică și o duc în cimitir, unde trebuie să o păzească. Dacă aceasta e furată, trebuie să dea o petrecere în cinstea hoților.

(Sursa: wikipedia.org)